

Početna Stranica > ... > Obiteljskopравни Predmeti I Nasljeđivanje > Nasljeđivanje > Nasljeđivanje > Sweden

Nasljeđivanje

 Švedska

Sadržaj omogućio

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Ovaj je informativni članak pripremljen u suradnji s [Vijećem javnih bilježnika Europske unije \(CNUE\)](#).

1 Na koji se način može sačiniti raspolaganje imovinom zbog smrti (oporuka, zajednička oporuka, ugovor o nasljeđivanju)?

Oporuku može sastaviti svaka osoba s navršениh 18 godina. Oporuka nije valjana ako je sastavljena pod utjecajem psihičke bolesti. Da bi bila valjana, oporuka mora biti sastavljena u pisanom obliku i mora je potpisati oporučitelj. Oporuci moraju istodobno svjedočiti i potpisati je dva svjedoka. Svjedoci moraju znati da svjedoče oporuci, ali ne moraju znati njezin sadržaj.

Dva svjedoka moraju biti starija od 15 godina i ne smiju biti oporučitelj, bračni drug, izvanbračni drug, brat ili sestra, izravni ili tazbinski srodnik. Svjedok ne smije biti ni osoba kojoj se ili čijem se bračnom drugu, izvanbračnom drugu, bratu ili sestri, izravnom ili tazbinskom srodniku tom oporukom ostavlja nasljedstvo.

Oporučitelj može sastaviti povlaštenu oporuku (*nödtestamente*) ako zbog bolesti ili nekog drugog hitnog slučaja ne može sastaviti oporuku na prethodno opisan način. Oporuka se zatim može sastaviti usmeno pred dva svjedoka ili je oporučitelj može vlastoručno napisati i potpisati.

Ako stranka želi poništiti oporuku, sudu mora podnijeti prigovor protiv oporuke. Taj postupak mora pokrenuti u roku od šest mjeseci od primitka oporuke.

Raspolaganje ostavinom valjano je samo u skladu s propisima za oporuke. Ugovori o nasljeđivanju ili drugi ugovori o prijenosu imovine nakon smrti stoga nisu valjani.

2 Treba li ga registrirati i na koji način?

U Švedskoj nema pravila o evidenciji oporuka.

Kako bi oporučitelj zajamčio da oporuka postoji i da se njome može raspolagati nakon njegove smrti, trebao bi osobi od povjerenja reći gdje je pohranjena. Oporuke se često pohranjuju u odvjetničkom uredu ili u banci. Ako nakon smrti oporučitelja nije moguće naći oporuku, nasljeđivanje se odvija na temelju zakona. Ako se oporuka kasnije pronađe, ostavinu je moguće ponovno raspodijeliti. Rok zastare je 10 godina.

3 Postoje li ograničenja slobode raspolaganja imovinom zbog smrti (npr. nužni dio)?

Da, ako je osoba u braku i/ili ima djece, postoje ograničenja prava na raspolaganje ostavinom.

Ako je oporučitelj bio u braku, nadživjeli bračni drug ima pravo dobiti imovinu koja zajedno s onime što je nadživjeli bračni drug primio u postupku podjele zajedničke ostavine ili onime što čini zasebnu imovinu bračnog

druga odgovara četirima osnovnim cjenovnim iznosima iz poglavlja 2. odjeljaka 6. i 7. švedskog Zakona o socijalnom osiguranju (*socialförsäkringsbalken*) (pravilo osnovnog iznosa). Razina osnovnog iznosa određuje se jednom godišnje. To je pravo valjano ako je ostavina dovoljno vrijedna. To znači da, ako nema imovine te vrijednosti, nadživjeli bračni drug nasljeđuje svu postojeću imovinu. Oporuke kojima se ograničava to pravo nisu valjane u tom smislu.

Djeca i unuci umrle osobe (tzv. *bröstarvingar*, tj. „izravni nasljednici“) imaju pravo na zakonski minimalni dio nasljedstva. Nužni dio (*laglott*) polovina je dijela nasljedstva koji zakonski pripada djeci i unucima (imaju jednako pravo na njega) ako nema oporuke. Oporuke kojima se ograničava nužni dio nisu valjane u tom smislu. Da bi dobili svoj nužni dio, djeca ili unuci moraju zatražiti izmjenu oporuke u roku od šest mjeseci od primitka.

4 Tko nasljeđuje i koliko u slučaju izostanka raspolaganja imovinom zbog smrti?

Ako nema posebnog raspolaganja ostavinom, nasljedstvo se dijeli u skladu s nasljeđivanjem na temelju zakona. Jedan je od uvjeta za ostvarivanje prava na nasljedstvo da osoba mora biti živa u trenutku oporučiteljeve smrti. Na nasljedstvo ima pravo i osoba začeta u trenutku i rođena nakon oporučiteljeve smrti.

Zakonom su propisana tri nasljedna reda. Prvi nasljedni red obuhvaća djecu ili unuke umrle osobe. Drugi nasljedni red obuhvaća roditelje i braću i sestre umrle osobe, a treći nasljedni red obuhvaća djedove i bake i njihovu djecu, odnosno braću i sestre roditelja umrle osobe. Nasljedstvo se ravnomjerno dijeli unutar nasljednih redova. Drugi nasljedni red ne nasljeđuje ako je netko iz prvog nasljednog reda živ. Treći nasljedni red nasljeđuje ako nema preživjelih u prvom ili drugom nasljednom redu. Ako je umrla osoba bila u braku, ostavinu dobiva nadživjeli bračni drug.

Nakon smrti nadživjelog bračnog druga zajednički ga nasljeđuju djeca ili unuci. Ako nije imao djece ili unuka da ga naslijede, nasljeđuju ga nasljednici iz drugog ili trećeg nasljednog reda. Ti nasljednici stoga nasljeđuju imovinu na temelju sekundarnog nasljedstva (*efterarv*) nakon smrti nadživjelog bračnog druga.

Ako umrla osoba ima djecu koja nisu djeca nadživjelog bračnog druga, ona imaju pravo dobiti svoj nužni dio nakon njezine smrti.

Ako nema nasljednika, ostavinu dobiva Švedski fond za nasljeđivanje (*den allmänna arvsfonden*).

5 Koje je tijelo nadležno:

5.1 u slučajevima nasljeđivanja?

Raspodjela ostavine uglavnom se obavlja bez sudjelovanja nadležnih tijela. Ostavinu nakon smrti zajednički raspodjeljuju stranke koje imaju pravo na nasljedstvo, tj. suvlasnici ostavine umrle osobe. Stranke u ostavinskom postupku uključuju nadživjelog bračnog ili izvanbračnog druga, nasljednike i univerzalne legatere. Tri mjeseca nakon smrti Švedskoj poreznoj upravi (*Skatteverket*) mora se dostaviti popis ostavine. Na njemu se navodi imovina i dugovi iz ostavine umrle osobe, kao i osobe koje imaju ovlasti zastupati ostavinu. Švedska porezna uprava nadležna je i za traženje nasljednika s nepoznatim prebivalištem objavljivanjem oglasa u službenom listu *Post- och Inrikes Tidningar*.

Na zahtjev jedne od stranaka u ostavinskom postupku sud može naložiti da se imovina povjeri na upravljanje službenom upravitelju ostavinom (*boutredningsman*) i imenovati ga. Ako se stranke ne mogu dogovoriti o raspodjeli ostavine, imenuje se posebni povjerenik za raspodjelu ostavine (*skiftesman*). Ta ih osoba može prisiliti na raspodjelu ostavine. Povjerenika za raspodjelu ostavine imenuje nadležni redovni sud.

Ostavinske sporove isto tako rješava nadležni redovni sud.

Ako je neka od stranaka u ostavinskom postupku maloljetna ili pravno nesposobna, imenuje se skrbnik *ad litem* (*god man*). Njega imenuje nadzorno tijelo za skrb (*överförmyndaren*).

5.2 za primanje izjave o odricanju ili prihvaćanju nasljedstva?

5.3 za primanje izjave o odricanju ili prihvaćanju legata?

5.4 za primanje izjave o odricanju ili prihvaćanju nužnog dijela nasljedstva?

Nasljednik ne mora posebno prihvatiti pravo na nasljedstvo. Međutim, mora se javiti i, ako je stranka u ostavinskom postupku, mora pomoći upravljati ostavinom.

Ako je osoba stekla pravo na nasljedstvo na temelju oporuke i želi to pravo ostvariti, o oporuci mora obavijestiti zakonske nasljednike. To znači da se ovjereni primjerak oporuke uručuje nasljednicima, koji moraju potvrditi primitak. Nakon primitka obavijesti nasljednici koji vjeruju da bi oporuku trebalo proglasiti ništavom, nasljednici koji žele izmijeniti oporuku kako bi dobili svoj nužni dio ili nadživjeli bračni drug koji želi primijeniti pravilo o osnovnom iznosu mogu u roku od šest mjeseci podnijeti prigovor sudu.

Djeca ili unuci umrle osobe mogu se odreći prava na nasljedstvo u korist nadživjelog bračnog druga. Time se nasljednik ne odriče nasljedstva, nego odgađa svoje pravo na njega. Nasljednik će imati pravo na sekundarno nasljedstvo iz ostavine nadživjelog bračnog druga. Kad nadživjeli bračni drug umre, nasljednik će dobiti svoj nužni dio. Ako nasljednik nije živ u trenutku smrti nadživjelog bračnog druga, umjesto njega nasljedstvo dobivaju njegovi nasljednici.

Nasljednik ili legatar može obavijestiti oporučitelja da se odriče prava na nasljedstvo prije njegove smrti. Takvo se odricanje primjenjuje na nasljednikove nasljednike ako nije navedeno drukčije. Međutim, djeca ili unuci ili njihovi nasljednici uvijek imaju pravo na svoj nužni dio.

Ako nasljednik ili legatar odustane ili ne zatraži nasljedstvo, Švedska porezna uprava može mu naložiti da ostvari svoje pravo u roku od šest mjeseci od primitka tog naloga. Ako nasljednik ili legatar ne ostvari svoje pravo, izgubit će pravo na nasljedstvo. Osoba se može odreći prava na nasljedstvo do trenutka raspodjele ostavine.

6 Kratak opis postupka rješavanja nasljedstva sukladno nacionalnom zakonu, uključujući likvidaciju ostavine i raspodjelu imovine (time su uključeni podaci o tomu je li postupak nasljeđivanja pokrenuo sud ili neko drugo nadležno tijelo po službenoj dužnosti)

Kad osoba umre, njezinom imovinom moraju zajednički upravljati stranke u ostavinskom postupku, tj. nadživjeli bračni ili izvanbračni drug, nasljednici ili univerzalni legatari. Oni su odgovorni za sastavljanje popisa ostavine (*bouppteckning*) i njegovo podnošenje Švedskoj poreznoj upravi. Ako je imovina veća od dugovanja, višak se raspodjeljuje u skladu sa zakonom ili kako je navedeno u oporuci. Ostavina se raspodjeljuje na temelju isprave o raspodjeli ostavine (*arvskifte*), koju sastavljaju nasljednici i univerzalni legatari. Isprava o raspodjeli ostavine mora biti u pisanom obliku i nasljednici je moraju potpisati. Ako se nasljednici ne mogu složiti oko raspodjele, može se imenovati povjerenik za raspodjelu ostavine (*skiftesman*) koji je može prisilno raspodijeliti. Ako je imenovan izvršitelj oporuke (*testamentsexekutor*), on je odgovoran za raspodjelu.

Ako je umrla osoba bila u braku ili izvanbračnoj zajednici, obično se raspodjeljuje zajednička imovina drugova. Zajednička imovina dijeli se prije raspodjele ostavine umrle osobe.

7 Kada i kako osoba postaje nasljednik ili legatar?

Da bi mogla postati nasljednikom, osoba mora biti živa u trenutku oporučiteljeve smrti. U protivnom mora biti začeta prije i rođena nakon smrti oporučitelja. Postoje tri nasljedna reda osoba s pravom na nasljedstvo. Više informacija dostupno je u odgovoru na 4. pitanje.

Legatarom (*testamentstagare*) postajete ako ste naslijedili imovinu na temelju valjane oporuke. Ako legatar nije živ u trenutku smrti oporučitelja, njegovo mjesto zauzimaju njegovi srodnici koji imaju pravo na nasljedstvo u skladu s nasljeđivanjem na temelju zakona.

8 Jesu li nasljednici odgovorni za dugove preminuloga i pod kojim uvjetima?

Ne, nasljednici nisu odgovorni za dugove umrle osobe. Kad osoba umre, njezina imovina i obveze prelaze u ostavinu (*dödsbo*). Ostavina je samostalna pravna osoba, stoga ima svoja prava i obveze. Ako dugovi premašuju imovinu, ostavina ide u stečaj i nasljedstvo se ne može raspodijeliti.

9 Koji su dokumenti i/ili informacije potrebne u svrhu registracije nepokretne imovine?

Osoba koja je stekla nepokretnu imovinu s vlasničkim pravima obično mora u roku od tri mjeseca podnijeti zahtjev za upis stečene imovine (upis vlasništva) u nacionalnom zemljišnoknjižnom uredu (*lantmäterimyndigheten*) (<https://www.lantmateriet.se/>). Osoba koja podnese zahtjev za upis vlasništva mora dostaviti ispravu o stjecanju i druge isprave kojima se dokazuje stjecanje. To znači, na primjer, da je u slučaju kupnje potrebno, među ostalim, dostaviti i ispravu o kupnji. Ako je imovina stečena na temelju nasljedstva, u nekim je slučajevima dovoljno (ako postoji samo jedna stranka u ostavinskom postupku) dostaviti registrirani popis ostavine u izvorniku i ovjerenoj preslici. U drugim se slučajevima mora dostaviti isprava o raspodjeli imovine u izvorniku i ovjerenoj preslici. Može biti potrebno dostaviti i druge isprave, npr. suglasnost odbora za skrb ako je stranka u ostavinskom postupku maloljetna ili pravno nesposobna osoba. U nekim slučajevima osoba može podnijeti zahtjev za upis vlasništva tako da dostavi oporuku koja ima pravni učinak umjesto isprave o raspodjeli ostavine.

Vlasnikom imovine smatra se osoba koja je posljednja podnijela zahtjev za upis vlasništva.

9.1 Je li imenovanje upravitelja obvezno ili je obvezno na zahtjev? Koje je korake potrebno poduzeti ako je imenovanje upravitelja obvezno ili obvezno na zahtjev?

Službeni upravitelj ostavinom mora se imenovati ako stranka u ostavinskom postupku to zatraži. Legatar, odnosno osoba koja je naslijedila određenu imovinu na temelju oporuke, ima pravo zatražiti službenog upravitelja ostavinom. Upravitelja ostavinom imenuje nadležni sud. Upravitelj ostavinom mora imati nužno znanje za upravljanje ostavinom.

Oporučitelj može u svojoj oporuci predvidjeti da će ostavinom umjesto nasljednika i univerzalnih legatara upravljati izvršitelj.

9.2 Tko je ovlašten za izvršavanje oporuke nakon smrti i/ili upravljanje ostavinom?

To su prije svega stranke u ostavinskom postupku, tj. nadživjeli bračni ili izvanbračni drug, nasljednici i univerzalni legatari. Osobe koje su stranke u ostavinskom postupku moraju biti navedene na popisu ostavine. Ako je imenovan službeni upravitelj ostavinom ili izvršitelj oporuke, oni su ovlašteni zastupati ostavinu umjesto stranaka u ostavinskom postupku.

9.3 Koje ovlasti ima upravitelj?

Zadaća je službenog upravitelja ostavinom analizirati imovinu i dugove iz ostavine i upravljati imovinom. Uz to mora utvrditi koliko ima nasljednika ili legatara kako bi potom raspodijelio imovinu u skladu sa zakonskim nasljeđivanjem ili oporukom. Upravitelj ostavinom stoga je ovlašten potpisivati pravne isprave koje su za to potrebne. Njegove ovlasti podliježu određenim ograničenjima, npr. kad prodaju nepokretnu imovinu, upravitelji ostavinom moraju imati pisanu suglasnost svih zajedničkih vlasnika ili, ako takvu suglasnost nije moguće ishoditi, dozvolu nadležnog okružnog suda.

10 Koji se dokumenti obično izdaju sukladno nacionalnom zakonu tijekom ili na kraju postupka nasljeđivanja kojima se dokazuju status i prava

korisnika? Imaju li ti dokumenti posebnu dokaznu snagu?

Najčešće su isprave popis ostavine i isprava o raspodjeli ostavine.

Popis ostavine (*bouppteckning*): nakon postupka popisivanja ostavine na koji moraju biti pozvani svi nasljednici i legatari sastavlja se popis ostavine koji se mora dostaviti Švedskoj poreznoj upravi. Na popisu su navedeni, među ostalim, nasljednici i legatari te imovina i dugovi iz ostavine. Osoba koja najbolje poznaje ostavinu i koja izrađuje popis ostavine mora službeno potvrditi da su informacije sadržane na popisu ostavine točne. Dvije osobe moraju potvrditi da je na popisu ostavine sve točno navedeno. Popisu ostavine moraju se priložiti oporuka i predbračni ugovor. Švedska porezna uprava upisuje popis ostavine. Upisani popis imovine važan je u građanskom pravu. Ta je isprava, sama po sebi ili uz isprave o raspodjeli ostavine, identifikacijski dokument za stranke u ostavinskom postupku, na primjer, kad treba povući novac s bankovnog računa umrle osobe i kad treba podnijeti zahtjev za upis vlasništva nad imovinom.

Isprava o raspodjeli ostavine (*arvsskifte*): kad se raspodjeljuje ostavina, treba sastaviti ispravu o raspodjeli ostavine. Isprava o raspodjeli ostavine mora biti u pisanom obliku i moraju je potpisati nasljednici/legatari. Isprava o raspodjeli ostavine isto je tako važna u građanskom pravu i služi kao identifikacijska isprava za stranke u ostavinskom postupku.

U švedskom zakonodavstvu primjenjuje se načelo slobodne ocjene dokaza, što znači da nema posebnih odredaba o dokaznoj vrijednosti određene isprave. 11. svibnja 2015.

Ova internetska stranica dio je portala [Your Europe](#).

Zanima nas [vaše mišljenje](#) o pruženim informacijama.

■ Posljednji put ažurirano: 20/03/2026

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJM-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.